

ACCIO 64 CIUTADANA

EDITORIAL

La propera lluita electoral

El dia dinou tindrà lloc la segona batalla de la República. Es l'hora d'acrisolar-la d'una manera definitiva i permanent. Tothom en anar a votar, deu tenir consciència de la transcendència del seu vot, per tal que resulti més eficaç, i per tal de donar-li la valor màxima de la funció ciutadana.

No podem creure que del resultat de l'elecció pugui determinar-se cap perill pel règim vigent, ja que està encarnat en la voluntat augusta del poble, té uns interessos morals arrelats en la seva vigència, i ha vingut a complir una llei biològica de progrés que solament en hipòtessi podria retrogradar-se.

Però, si no en la seva existència, el resultat de la elecció pròxima podria modificar la trajectòria que les Corts Constituents havien assenyalat a la República. Sempre hem considerat la forma de règim com un fenomen exterior a la vida dels pobles que només té importància pel seu contingut. Si la forma republicana caigués per la seva actuació antidemocràtica a una tendència feixística o dictatorial, la seva actuació repugnaria a la nostra consciència, car no podem concebre la República si no ve impregnada de totes les essències liberals.

Per això considerem de gran importància el resultat de les properes eleccions: es tracta de determinar el camí que d'ara endavant deu seguir la República: si la orientació esquerrista, liberal, laica, antimilitarista i anti-unitària, que des de la seva promulgació ha mantingut a través de la labor legislativa de les Constituents, o bé si, de predominar una accentuació de dretes, la República es veuria menada cap a una orientació tendint a esborrar de la seva història tots els postulats que informen la nostra concepció, que per nosaltres és l'ànima de la República.

* * *

Per egoisme, per convicció de la superioritat de la nostra ideologia, és precís que guanyi l'Esquerra Republicana. La vida de la nostra Autonomia estaria amenaçada si el resultat ens fós advers. I Catalunya, que ja sembla incorporada definitivament a la vigència del seu Estatut, deuria posar-se en peu de guerra per defensar les conquestes logrades contra el centralisme, sigui monàrquic o sigui republicà, davant la reacció que contra el nostre règim autòmic representaria la preponderància d'unes dretes, que, per antiliberals, no sabrien comprendre ni respectar els drets dels pobles.

L'actuació del dretisme republicà contra Catalunya, s'ha evidenciat abastament en la discussió a les Corts del nostre Estatut: ha herdat de l'extigit règim la concepció monàrquica de la constitució estatal, i no pot capir l'existència política d'uns pobles que no vulguin estar supeditats a la hegemonia castellana en la forma centralitzadora que ha mantingut esclavitzades totes les energies seculares de les regions. I aquesta actuació negativa en relació a l'autonomia catalana, la fem extensiva àdhuc a la Lliga, car els seus homes deuen recolzar-se en les demés dretes espanyoles per intensificar la seva política antiliberal i antidemocràtica; de tal manera que deuriem forçosament deixar de banda el seu pseudo-catalanisme si volien sincronitzar-se amb el dretisme espanyol. Més que Catalunya, en la seva acció pesaria el seu esperit de classe, egoísticament conservador, i, amb més o menys pena, deuriem abandonar la seva catalanitat per poguer ajuntar el seu esforç envers l'obra anti-esquerrana que és la trista missió que el destí els assenyalava com a motiu del seu viure i de la seva existència a casa nostra.

* * *

La més vistosa de l'obra republicana dintre les Constituents, és sens dubte la seva labor social. La le-

SETMANARI DEL PARTIT R.F.N
DE LES COMARQUES GIRONINES

GIRONA

10 novemb. 1

15 ct

ACCIO 10 novemb. 1933 64 CIUTADANA

SETMANARI DEL PARTIT REPUBLICÀ FEDERAL
NACIONALISTA DE LES COMARQUES GIRONINES

Redacció i Administració: C. Carme, 13. - Girona : Tel. 199
Hores despatx: 6 a 8 de la vetlla
Subscripció trimestre: 1'75 Surt els divendres

DELEGACIONS COMARCALS

OLOT
Màrtirs de Jaca, 9
RIPOLL
Trinitat, 6-2.º
GIRONA
Carme, 13
PALAMÓS
FIGUERES
Cervantse, 3
PUIGCERDA
Centre Republicà
STA. COLOMA
Clavé, 23

gislació social, per ésser la més endarrerida, és la que ha gaudit de més importància dintre les lleis vigents. Aquesta legislació ha vingut a humanitzar en bona part la lluita per la vida, i ha enriquit de possibilitats la vida dels treballadors. En aquest sentit, les classes proletàries deuen estar argràides a l'actuació de les Corts Constituents, ja que han demostrat posseir un sentit de justícia que era desconegut entre els legisladors espanyols.

Tota aquesta obra, doncs, de reconstrucció sobre el basament de uns drets indiscutibles que només pot sentir un autèntic republicà d'esquerra, podria perillar en les eleccions del dia dinou. Cal que tothom s'assabenti d'aquest perill, màxim els treballadors que ofuscats

per un extremisme divagatori i malaltís, prediquen l'abstenció. Si la reacció, àdhuc dintre la República s'inicia i s'accentua, els que han negat el seu tribut de ciutadania a la crida electoral seran els primers en experimentar les conseqüències del seu sofisme, palpable ben aviat en la regressió de les lleis socials, i en un predomini de les exageracions del sistema capitalista.

La victòria, però, és tan segura, que no cal experimentar cap molesta sensació de neguit. Servirà, tant sols, per a què el poble ratifiqui una vegada més la seva catalanitat, el seu republicanisme i la seva concepció liberal i democràtica.

Triomfarem!

Malgrat tots i tothom, per damunt d'injúries baixes de sostre i rebentades inspirades per mentalitats dignes de viure en el més pur canibalisme a desgrat de totes les maniobres, enfront de l'enemic hipòcrita amagat prudentment i de l'adversari declarat que dona la cara, triomfarem. Tenim fe cega, absoluta, en el triomf.

Per què? — hom preguntarà. I a aquest interrogant, nosaltres no tenim més que oposar-hi la veu de la raó i del sentit comú. Mots arribistes, actituds espectaculars. Innombrables paperetes de defunció pel nostre partit. Sectarisme, demagògia, inconsistència, corrupció... L'Esquerra, és morta, ben morta. Però malgrat ésser-ho, cada jorn veiem sorgir una nova rebentada, i s'estèn una nova papereta de defunció, és per l'enterrament amb tota pompa, però malauradament, l'endemà encara cal insistir-hi.

Efectes de la bilis. Efectes d'apetències desmesurades. Efectes del que vulgueu. Però, sigui com sigui, a cada nou insult, Esquerra Republicana més s'enforteix i la se-

va victòria apareix als ulls de tothom com quelcom d'indiscutible.

Triomfarem! No és un crit baladrer per atraure a l'indiferent, no és una expressió buida que expandim a l'àmbit sense cap mena de convenciment, no és el mot de l'apassionat. És la veu de la raó. És el crit que surt del més profund del nostre ésser i que esclata diàfanament i s'escampa a tots els àmbits. És l'expressió de l'optimisme indòmit. És la contesta més adequada a tots els crits, insults i histerismes puerils de l'enemic.

Pocs mots els nostres, Bons i consistents. Optimistes, però que volen ésser la contesta més adequada als propaladors de pobles, a través de càbaletes etaoitaol la nostra desfeta. Desfeta forjada, potser, a través de càbales o en alguna consciència nerviosa. Desfeta, però, que realment no existeix.

Que vagin dient. Que informin, insultin, gesticulin. Tot el que facin serà endebades. Contribuirà a afermar el nostre triomf, i les seves paraules, poc reflexionades, hi respondrem ab el nostre crit fort i petrant: Triomfarem!

EMILI VIGO VERDAGUER

DONES !

Recordeu que una República d'Esquerra us ha donat el dret de votar, que les Dretes us han negat sempre.

Per conseqüència, per agraïment

VOTEU LA CANDIDATURA D'ESQUERRA

Fills pròdigs

Es indubtable. Una mare pot donar a llum, nodrir i fer homes un nombre de fills, però aquests, en ésser grans, amb les seves petiteses, ab el seu orgull, amb el seu personalisme i amb la seva ambició no són capaços d'ajudar-li a suportar les seves atribulacions, ni creuen convenient fer el més petit sacrifici per compensar els molts que la seva mare ha fet per ells. El contrari, alguns no reparen en ocasionar-li disgustos, altres amb la intenció d'usurpar el poder ascendent que té sobre d'ells, renegant de la seva pròpia mare, l'embruten amb la calúnnia, no tenen inconvenient d'unir-se amb altres subjectes d'iguals antecedents i entre tots: Hem de matar a la mare costi el que costi. Que s'ha cregut! — diuen ells — si ja som prou grans per anar sols, si no la necessitem per res. Ja es donarà compte la falta que li fem. Què ens importa a nosaltres, amb tal que poguem venjar-nos, el tenir que aguantar-nos, de lluitar contra ella amb els nostres enemics? Què ens importa que aquests enemics, amb els quals lluitem junts, si assolixen el triomf ens aixafaran també a nosaltres?, al que propugnem?

Però gairebé sempre la mare és jove encara, sempre li resten fills bons que la volen, que la defensaran, ella és valenta i sobresurt, amb més poder encara i els dona una lliçó. Ella no, que per res necessita els fills pròdigs. Li resta el cor llitjorat per la separació, per veure's desca-minats, perduts; els té llàstima, però segueix el seu camí.

Podem ajustar aquesta comparació a Catalunya. Les quatre barres catalanes són les pilastres per a edificar un castell d'una era renovadora: La Catalunya dels nostres somnis. Estem en un règim liberal i democràtic, tenim un Estatut no gens migrat. I el poble, el que ha de bastir aquesta Catalunya, és l'Esquerra Republicana de Catalunya a la qual podríem donar-li el qualificatiu de "mare", de la mare honesta i ferma d'aquest poble que es va a emancipar.

L'Esquerra, i a "mare", té molts enemics que se li interposen davant la tasca que ha de realitzar, en té de tots: enemics burgesos, enemics rics, que volrien anorrear-la perquè posen el seu capital particular per damunt de Catalunya i del poble, perquè veuen caigut el seu poder caciquil; enemics aventurers que voldrien aprofitar-se de la bona fe del poble per a explotar-lo, per a descohesionar-lo o portar-lo per uns

camins als quals farien un calt al buit; enemics ambiciosos, i molts altres que podríem donar-los un qualificatiu distint. Són uns enemics que si poguessin triomfar enderrocarien de cop les quatre barres del Castell i el tornarien en runes, però l'Esquerra té molts fills, tots la defensaran, a més té un Avi que és un home de cor, un home de cor d'infant, i entre tots es sobren per a reduir els enemics, i anar engrandint Catalunya. L'Avi no es descuida de res; dona proves d'ésser un arquitecte valent i de les seves mans va sortint-ne la silueta gegantina i ferma de la Renovació.

L'Avi dona consells als fills de Catalunya, els arenga. Ell és molt vell, però tot ho fa per amor a la seva Pàtria. Els diu: No defalliu, sigueu constants, aparteu-vos de les temptacions dels que des d'un costat i l'altre empenyen per a treure mèrits i fer caure en runes l'obra que realitzem. Aquests de la dreta, representen els carlins, la Lliga, els terratinents, els monàrquics. Ells representen l'Espanya d'ahir, representen la tradició, la grandesa, l'orgull, la intransigència d'ideal de continuar el passat encara que aquest estigui entre les runes. Els de l'altre costat, són els extremistes, els faistes, els homes irresponsables. A aquests no els mou cap ideal, aquests esperen que els monàrquics de la Lliga triomfin, que els reparteixin or, moit d'or perquè els ajudin a enderrocar el que nosaltres hem vingut fent, energulliu-vos — fills meus — defenseu les posicions. Nosaltres som la novetat, el poble, l'anhel de millorar, l'ansia d'edificar una Pàtria nova damunt les runes de l'antiga.

Sempre hi ha, però, uns que es creuen més savis que els altres, es creuen imprescindible, tenen afany de governar ells sols, discrepen perquè no se'ls deixa fer el que voldrien, es posen pesats; maleixen l'Esquerra, la desacrediten; menteixen l'Avi... fins que obliguen al partit, a l'Esquerra Republicana de Catalunya, a la mare que els havia donat una acta de diputat a expulsar-los. Aquests són els fills pròdigs. El grup de "L'Opinió".

Els volien ésser els amos de la "casa" i s'han trobat al carrer. Estan despitats, no hi veuen; no s'ho poden acabar. Ells són venjatius, volen venjar-se'n. L'arma millor és la calúnnia, la insidia vergonyant i a ella han recorregut. S'uneixen amb altres "savis", més savis que els altres "republicans", també més republicans que els altres, però el poble ja sap fins on

arriba la seva saviesa i el seu republicanisme que els ha bloquejat i tornarà bloquejar-los de nou.

No cedeixen ni un pas. El principal és desacreditar l'Esquerra, llançar-li damunt paletades de fang, fang de claveguera del pitjor que troben.

Una llàstima, que uns homes que gaudien d'un cert prestigi hagin hagut de descendir tant; uns homes que eren catalanistes, republicans, per les seves baixes passions es venguin a Catalunya i la República. No han d'ignorar-ho que ells no rodan guanyar, que si perdés l'Esquerra, guanyaria la Lliga i que si guanyés la Lliga, malgrat les profecies dels del grup de "L'Opinió", aniríem a un retrocés que podria fer trontollar la República i les llibertats catalanes. Una llàstima també que no s'adonin com els festeja la Lliga, com comenta satisfactòriament el seu procedir. Es que li fan el joc, que moralment són els seus aliats.

Això és una prova convincent que tots els intents que movien als senyors de "L'Opinió", eren personalismes, despit de no ésser prou mimats, de no ésser ells els cabdills, car si haguessin palesat la seva democràcia, el seu nacionalisme, el seu amor per la República, no s'haurien prestat a mermar la força de l'Esquerra amb difamacions; maniobra que enforteix a la Lliga Catalana.

Tindran el "premi" que mereixen. El poble els repudiarà. Ells es creuen insubstituïbles, que l'Esquerra res faria sense ells, però l'Esquerra amb l'Avi seguirà avant, recollint llorers, triomfs, i portarà al poble, als seus fills, allà on els va prometre, mentrestant que els fills pròdigs restaran decebuts, bandejats i potser algun dia provaran les seves rebequeries.

Tú, ciutadà, no voldràs ésser un fill pròdig, no voldràs prestat-te a fer el joc a les dretes. Ves a votar el dia 19 amb la teva esposa, amb els teus fills, si és que els estimes, a l'Esquerra Republicana de Catalunya.

PERE LLONGARRIU

OCASIÓ

Piano elèctric, bon estat, que val tretze mil pessetes, es ven a preu de ganga. — Raó: Cafè Colonial, Caldes de Malavella.

Còm poder votar la «Lliga»

La passió que s'ha anat acumulant en la vida política espanyola, feia creure que aquestes eleccions es plantejarien d'una manera simplista. Una candidatura de dretes, en lluita amb una candidatura de dretes, quedant potser al marge d'una i altra les extremes dretes i les extremes esquerres, i que aquelles dues candidatures s'embestirien amb ferotgia com al sol del desert encenses boes per morir una o altra o revolcons.

I res d'això. Mai com en la vincent contestada electoral les esquerres i les dretes s'havien presentat a la batalla tan dividides i malcontentes entre sí. Els auguris han fallat una vegada més i els profetes s'ha demostrat que són uns il·lusos.

Entre aquesta allau de candidatures, ha de fer l'elector la tria que en la tria consisteix l'elecció i la seva expressió autèntica i legal d'emissió del vot. I feu de triar i orientar-vos enmig de la polèmica dels partits i de les seves contraposades propagandes. Per qui us decidireu? Veus ací el gran problema, la qüestió, si voleu emetre el vot amb tota garantia d'encert, és a dir amb plena consciència del que feu, com correspon a l'exercici del dret primari de ciutadania.

De les candidatures que van a la lluita en la circumscripció gironina, cal deixar-ne de banda les que no tenen ni les més remotes possibilitats de sortir. No cal barallar-se amb fantasmes!

Per això no més ens interessa, de moment, la candidatura de la "Lliga" Catalana. Els homes de la "Lliga" amb aquella suficiència i amb aquella inoqüa vanitat que tantes antipaties els hi crea, us diran que són els millors, els més capacitats, els únics que tenen la possessió de la veritat i del secret de fer feliç el país.

Us diran que són els representants legítims del sentit pairal, del seny català, els interprets de les tradicions de Catalunya, els defensors de l'sistema de la nostra propietat agrària, els pacificadors de la pau social trencada per les follies dels governs d'esquerra.

No us diran però que són el partit dels interessos. No us diran que són els homes que per una partida de l'arancel s'han jugat la sort de Catalunya moltes vegades. No us diran que per defensar uns interessos privats han anat contra els interessos públics, com quan combateren, com un gat panxa enlaire, el projecte dels beneficis extraordinaris de la guerra. No us diran que en defensa dels interessos feudals de la propietat catalana, des de l'Institut de Sant Isidre, que manipulen, no s'han recatats de rebel·lar-se contra la llei votada pel Parlament de Catalunya i acudir

a Madrid fent un greuge imperdonable al principi de l'autonomia catalana.

Us diran que són els homes dels trenta anys de catalanisme.

No us diran però que traïren la causa de l'Assemblea de Parlamentaris per a vestir unes casaques de ministre del Borbó, que com és natural quan la traïció fou feta, no necessitant-los, els feu rodar escala avall amb casaques i tot. No us diran però que presten suport al dictador quan feu el Cop d'Estat i que Cambó fou l'únic polític no dictatorial que en plena dictadura es dirigí a Primo de Rivera dient-li "querido amigo". No us diran que en una sola ocasió es llançaren al carrer arma als dits i amb cara de pomes agres. Per a defensar la Pàtria amenaçada? No, per a defensar el patrimoni solament; la causa de la Pàtria us diran que és un mal que no vol soroll i que cal anar-hi amb prudència; en canvi per a defensar el Patrimoni es senten tan valents que no es cansen de repetir "qui perd el seu perd el seny" i agafen l'escopeta en defensa del privilegi.

Alerta!

Volen enmanillar-te, obrer!

Les dretes volen que aquestes eleccions vesteixin els caràcters d'una guerra civil.

Afollides per haver perdut amb el canvi de règim i amb l'Estatut l'hegemonia que exercien sobre l'Estatut i sobre Catalunya han desfermat els seus instints primaris i amb l'afany de guanyar brut no dubten gens ni gota a emprar mitjans honestament repudiables.

Ara es valen dels seus agents per a confabular-se amb la F. A. I. Per ningú no és un secret que la F. A. I. intenta pertorbar la pau de Catalunya. Excita precisament aquests dies tots els conflictes que hi ha pendents, renova els que estaven solucoinats i en crea de nous per a agreujar la situació.

No manquen els diners. No manquen els diners malgrat els obrers no cotitzin, malgrat els atracaments estiguin de fet anul·lats. Les pessetes van a dojo i no són mans obreres qui les proporcionen... Són de la plutocràcia més sorruda i negada d'on surten: d'aquella plutocràcia que pagava els pistolers del Lliure, que sostenia Arlegui i Anido, que en tot temps no ha tingut manies ni s'ha deturat davant dels crims més afrosos.

L'anarquista de Terrassa ajuda de nou els seus entrenadors. Els ajuda de nou perquè és el servidor més lleial que tenen els patrons. A l'abril del 1931 va fallar perquè no era més

El despit en que viuen els homes de la "Lliga" — despit que és l'autocàstic dels seus pecats — els porta a l'exacerbació de tots els mals instints. Així s'han descordat en les seves propagandes en tal forma que no deixen res per verd, amb tal que puguin ferir els homes d'esquerra. La seva demogògia els hi fa inventar un dia l'anarquista de Terrassa; l'altra els fa inventar qualsevol facícia o qualsevol infàmia, amb tal de desprestigiar un adversari; uns cops pinten amb tintes negres la runia del país per a lucrar en la descripció; són amics de la catàstrofe i no perdonarien medi per a triomfar. Per això ara s'han aliat, sense sentir-ne vergonya ni escrúpols amb els homes de l'alfonsista "Peña Blanca", amb els carlins, amb els radicals, amb els Ayats i els Bau de la Dictadura. Fins arriben a desitjar, traïnt una vegada més a Catalunya, el triomf a Espanya dels Royo i els Gil Robles, que fan propaganda electoral a base d'assegurar que acabaran amb l'autonomia catalana.

Com podran votar aquesta gent, els homes de cor i de bon seny?

de veritat han comprès els seus empresaris que una figura retòrica. Avui per a espavordir que calia que tingués carn i ossos i en els baixos fons socials hi han trobat tants anarquistes d'ecarn i ossos com han volgut.

Tota l'excitació social d'aquests dies és campanya electoral de les dretes, o els fa res que per una temporada es trastoqui tota l'economia del país; els patrons hi ajuden de bon grat negant-se sempre a solucionar amb concòrdia els conflictes, avivant-los també per la seva banda tot el que poden, o els fa res perquè ja tenen nomenat el dictador que portarà, com altres vegades, aquell ordre sepulcral que tant plau a les dretes i s'avé a la seva mentalitat. I també tenen tirats els xamfrans on cauran els agitadors més compromesos i que més podien comprometre, o els més rebels. I els presidis i camps de concentració on seran enviats els revolucionaris. Com Mussolini a Itàlia, com Hitler a Alemanya: aquest és l'ideal de les dretes catalanes i de les dretes espanyoles.

Obrers catalans, els directius de la F. A. I. us volen portar a un camí de desesperació perquè feu el pas franc al feixisme de dreta. Obrers catalans, vosaltres no ho podeu permetre, no ho heu de permetre. Recordeu-vos de les persecucions que heu sofert, recordeu-vos de les vexacions a la vostra dignitat d'homes i d'obrers. Descobriu el joc de la gent tèrbola que entremig de vosaltres i fent-vos l'amic i el portector per encàrrec de la Lliga i de totes les dretes us vol enmanillar de nou.

Als abstencionistes

Si un moment hi ha hagut a la Història del nostre país que hagi pesat trascendentment en el pervindre del poble; si uns moments de responsabilitat han planat amb totes les seves conseqüències davant del passat, del present i del futur dels pobles ibèrics, aquests moments, són aquests que vivim en plena tasca, en ple període electoral, en el qual, cal que tots fem un examen de consciència i meditem serenament la sentència que ens fallarem nosaltres mateixos el dia 19 en els comic's que hauran lloc en dita jornada.

I jo pregunto: Són moments aquests per a seguir tirant-nos els trastos pel cap tots els elements avançats? Vull recalcar, que reconec com a tals, únicament: l'Esquerra, els Socialistes, els Sindicalistes i els extremistes d'esquerra, els radicals socialistes, els federals, acció republicana i Orga, (doncs els radicals que fan conxorxa amb Maura, Alba i "otras hierbas", els hipòcrites disidents del grup "L'Opinió", i Acció Catalana, no tenen res d'Esquerra ni d'avanzada). Podem seguir tan distanciat i ens hem de divorciar d'una manera derrotista, grups que només ens separa un sentit de tàctica i de procediment i en el fons sentim tots aproximadament el mateix, enfocat en principis diferenciats solament per sistemes que cada un creu més ben enfocats?

Jo crec que no, amics, i ha arribat l'hora de què serenament, depasant actituds, des de l'Esquerra, a l'extrema, deixant-nos conduir pel cervell i no pel cor, i reposadament, reflexivament, cara a la realitat, cal que de tots plegats, un tot ben unificat per a poder contrarrestar l'empenya que les dretes volen imprimir a la seva causa, que és infinitesimal molt per de sota de la nostra.

Vegem tots, com els carlins, els agraris, els monàrquics alfonsins, la clericalia, el militarisme, l'aristocràcia, tota la flaire de rancor, rovellament, floriment, corcament, arnament i tot quant té una representació, sistemes xacrosos, anacrònics i cavernaris, bandejant petites diferències, s'han unit per plantar-nos cara. Fins han hagut de veure els catalans per vergonya nostra, com el líder de la Lliga, senyor Cambó, ha procurat una aliança amb tota aquella púrria espanyolista, centralista i com un Ventosa i Calvell, en plena Cambra del Parlament Català, afluixà unes paraules que ratifiquen el pastel amb aqueix, quan per combatre un assalt a una impremta de Barcelona i voler combatre

(com tots combaten) aquests procediments de força bruta, ab el fi de fer culpable de tot a l'Esquerra, tingué la gosadia de dir que el centralisme significava llibertat... Viva la catalanitat i el sentit democràtic de la Lliga!

Doncs bé. Jo sostinc, que si bé l'Esquerra, els socialistes, radicals-socialistes, Acció Republicana i Orga, ja faran un esforç comú, per a portar a cap el copament de totes aquestes insensates revifalles d'un règim vuitcentista, cal que tots els altres, aquests moments, és un suïcidi. Abstènim-se facin altre tant. L'abstencionisme en a significaria donar vots als enemics mancomunats, de tot sentit humà, social, igualitari. Abstènim-se, significaria donar una potencialitat a tota la caducada incivilitat que amb el cop del 14 d'abril de 1931, vàrem bandejar d'Espanya, ensorrant-ho per sempre més.

Pensem que molt sovint, qui tot ho vol, tot ho perd. Pensem sense ofuscacions utòpiques, que la realitat sempre ha d'ésser el nostre guia, i que si bé, en el fons de la nostra consciència i en el més pregon de la nostra interioritat, tots sentim per igual, aquell afany de consecució d'un màxim de millorament humà, no hem de viure il·lusoriament esperant que ens ho pertin fet ni que a cops de puny ens ho peguem guanyar. Siguem reflexius i pensem, que si tots junts vàrem poder enderrocar un règim oprobios, tots junts avui, novament aixafarem tot element que vulgui intentar restaurar-lo, i un cop aconseguit aquest altre pas que afermarà definitivament el pas que vàrem donar endavant, sigui exigint amb la nostra força l'aplicació definitiva de les lleis votades al Congrés, que donen nova vida i orientació al país, sigui exigint-ne d'altres més enllà encara, sigui imposant un programa més radicalíssim en els destins del

nostre poble, serà com farem obra positiva i no de cap altra manera.

Pensem tots, el que significaria un retrocés i una victòria de la reacció. Recordem el temps de la Dictadura. Recordem a pesar de tot quant es digui en contrari, tot quant ha fet la República per tota la massa necessitada, per la treballadora i tot quant hi ha legislat, que si no s'ha aplicat ja, ha estat per l'obstrucció d'aquestes forces retrògrades que encara surrenen, i pensem en les fatals conseqüències per a nosaltres i per als nostres fills; en un demà esgarrifós, si per culpa d'un entronitzament ho derdiem tot i haviem d'esperar que les noves generacions haguessin de recomençar una obra que avui ja gairebé toquem amb les mans. Reformem i solidifiquem l'obra amassada amb l'esforç de tots, i empenyem sempre avant, perquè finalment arribem al cim tan cobejat, que farà de la família humana, una família d'amor, de germanor, d'igualtat i de felicitat.

Germans d'ideal, tots a l'unison, siguem en aquests moments, conscients, i pensem que ens juguem el nostre pervindre i el dels nostres fills, i que solament a nosaltres podrà la Història retreure'ns la nostra dignitat ciutadana, o estigmatitzar-nos amb la senyal més indigna i depriment, si per l'abstènció caiem en l'abim sense fons, d'una reacció sanguinària, egoista i despòtica.

Esquerrans de tots els matisos! A la lluita, i a la victòria final, donant-nos tots les mans, o ara o mai.

ARTEMÍ CASANOVAS

UNA CATALUNYA VIVA NOMÉS PODEN CREAR-LA LES ESQUERRES AMB LES SEVES LLEIS DE LLIBERTAT I DE DIGNITAT. UNA CATALUNYA VIVA NO POT SORTIR DELS FANÀTICS NI DELS PLUTÓCRATES, DELS JESUITES NI DELS CAPITANS D'INDÚSTRIA, DELS CARLINS NI DELS MONÀRQUICS DISFRESSATS.

Principis contra principis; conductes contra conductes

Una vegada més, la democràcia republicana espanyola dona al poble ocasió de manifestar-se. Dissoltes les Constituents — al nostre entendre quan encara no havien acabat la seva obra —, ha vingut tot seguit aquesta convocatòria d'eleccions, que tindran lloc dintre dotze dies, i que tantes veus i crits i estridències aixequen, en aquests moments, arreu del territori de la nostra República. Si altra avantatge no, el règim que avui gaudim podria presentar, davant un parangó amb el que fa dos anys i mig enderrocàrem, aquesta superioritat democràtica: les freqüents aventeses de poder el poble expressar la seva voluntat tocant a les qüestions de la cosa pública. Cal elegir el nou Parlament de la República. El seu anterior, el de la Constitució i l'Estatut, la Reforma agrària i les lleis socials i laiques, sucumbí fa poc a les contínues investides de la reacció. Cal, doncs, substituir-lo, reemplaçar-lo. Si el nou Parlament té majoria d'esquerres, la República seguirà la seva marxa ascensional camí de la renovació profunda que necessiten Catalunya i Espanya. Sí, pel contrari, les dretes hi porten més representants, el panorama del nostre futur món polític és ben clar de preveure: la Constitució óserà revisada, li serà llevada l'ànima revolucionària, pregonament impregnada de llibertat i de justícia, i en el seu lloc hi posaran preceptes que garanteixin als terratinents de continuar esclavitzant la vida i la consciència del treballador de la terra; als grans industrials, de seguir avançant per la ruta de l'explotació de l'home per l'home; als militars fatxendosos, de lluir de nou sabres i botcs i bigotis, i de ficar-se altre cop en tots els assumptes civils, i de preparar noves guerres com la del Marroc; als clericals i als jesuïtes, d'intervenir en absolut en la formació de les consciències de les criatures i assegurar-se així, per a l'esdevenidor, uns ciutadans embruterts pel fanatisme i la intransigència, un esperit submís i castrat en els de baix, i una ànima roïna i despòtica en els de dalt. Si el nou Parlament té majoria de dretes, si hi predominen els Lerroux i els Maura, i els Gil Robles i els Ventosa i Cambó, adéu Estatut de Catalunya, i adéu Reforma agrària, i adéu lleis laiques i socialitzants! Adéu, també, liberalisme i democràcia! I adéu, en fi, esperit revolucionari del 14 d'abril! Si triomfa la reacció en les properes eleccions que s'acomodin el sobrer de llurs sindicats i de llurs cooperatives, i que es disposi tothom a veure, altra volta, processons i desfílades militarse, suspensió de garanties i censura a la premsa, persecució del pensament avançat i llei de fugues.

Però, no és pas el nostre objecte pintar la situació del nostre país si el poble fes el disbarat inimaginable de negar-se com a tal, com a base de tot govern i de tota ciutadania. Ens caldria, per a això, posseir la fantasia del

Dant, i encara ens quedaríem curts. Perquè les dretes — la plutocràcia i la caverna — no es portarien pas amb la "moderació" — i tots en tenim notícia d'aquesta "moderació" de les dretes espanyoles i catalanes — amb què es portaren durant llur passat domini, si assolien de nou el triomf i el poder. Només cal donar un cop d'ull al món d'avui i veure la situació d'Alemanya i d'Itàlia per encertir-se'n. Però ja hem dit que no creiem pas que el poble català i el poble espanyol hagi perdut el seny o s'hagin begut l'enteniment.

El nostre objecte, en anar per les tribunes públiques i en escriure als periòdics per tal de fer la propaganda de la nostra candidatura i del nostre partit, no és pas el que sol guiar els nostres adversaris sense ideals i només amb interessos egoïstes, de llançar infàmies i calúmnies contra els que tenim a l'andana d'enfront. Ens podem permetre el luxe de prescindir de semblants baixeses, perquè tenim el poble al nostre costat, i perquè tenim una moral que no ens permet davallar a les sentines de la politiqueria. Deixem l'insult i la grolleria per als qui no més escampant bravada de corrupció poden obrir la boca, per als qui senten culte al principi — únic principi de llur ètica maquiavèlica i jesuítica — que el fi justifica tots els mitjans. Nosaltres no. Nosaltres no podem situar-nos a aquest baix nivell. Encara que s'hi col·loquin tots els nostres adversaris.

Ens interessa, com és de suposar, fer resplendir els nostres ideals i presentar al descobert les nostres conductes. Unicament i exclusivament. La capçalera d'aquestes ratlles diu ben clar com està inspirada, ara i sempre, la nostra campanya de propaganda electoral: Principis contra principis; conductes contra conductes. I no respondre a la calúmnia amb la calúmnia, no respondre a la grolleria amb la grolleria.

Es clar que es fa una mica difícil, per no dir impossible, d'establir un combat de principis amb uns partits que n'estan mancats. Amb uns partits i uns homes que ahir es deien fervents monàrquics i dinàstics i avui es proclamen republicans. Amb uns partits i uns homes que donaven llur suport incondicional al darrer govern del Borbó de mala memòria i que avui, al cap de quatre dies, ja voldrien ésser els rectors de la política republicana. Amb uns altres partits i uns altres homes que es diuen d'esquerra i que no vacil·len a admetre a llur costat totes les escorrialles de la "Unión patriòtica" i totes les patums i tot el caciquisme del règim caigut el 14 d'abril. I que es posen de part de la reacció quan aquesta dirigia la seva escomesa al Parlament de la República i a les sessions del règim republicà.

Però, en fi, a falta de veritables principis,

examinem i discutim, contrastant-les amb la nostra ferma ideologia, aquelles afirmacions que els nostres adversaris diuen que constitueixen llur programa i llur norma d'actuació. Comencem per la Lliga Catalana.

Com a punts bàsics de la seva ideologia, senta la Lliga Catalana aquesta trilogia: Propietat, Família, Religió. Hi afegeix, encara: Catalanisme. I, avui com avui, segons les darreres i recents manifestacions del senyor Cambó: República i reivindicacions obreres!

Propietat. Què enten la Lliga per propietat? Ens ho diu ben clar la seva història i la conducta dels seus adeptes. Així: Possessió de les riqueses naturals i dels productes elaborats pels homes per uns quants privilegiats — els que s'arredossen al seu entorn —, i explotació dels desposseïts, obligats per la necessitat de viure a subjectar-se a les imposicions, sempre despòtiques, sempre tiràniques, dels posseïdors. Per tal d'espaventar els petits propietaris — els únics respectables, perquè no fan més que beneficiar-se de l'esforç i el sacrifici que, sovint, han realitzat ells mateixos —, la Lliga escampa als quatre vents que els partits d'esquerra, sobretot el nostre, són enemics de la propietat. Nosaltres diem: Sí, de la propietat segons el concepte que en té la Lliga en som enemics; però respectem la propietat que no és un abús i que es limita a complir una funció social. Encara, com que som evolucionistes, admetem la transformació successiva de la propietat privada cap a noves formes més adients a les necessitats dels temps i al fi que tenen reservades totes les riqueses i tots els útils de treball: servir la humanitat.

Família. En proclamar-se defensora d'aquesta institució bàsica de l'associat d'avui, la Lliga, com tots els partits de dreta, imputa al mateix temps als partits d'esquerra un afany de destruir-la. Però, en realitat, els partits d'esquerra, i el nostre entre ells, no van contra la família. Com viuen, si no, tots, absolutament tots els homes que militen a llurs rengles? Naturalment, les esquerres no poden tenir tampoc el mateix concepte de la família que tenen les dretes. Les esquerres no són partidàries que la família sigui un mitjà d'esclavitud de la dona, no volen que serveixi per a fer classificacions de legítims i no legítims entre els fills. Vet ací per què les dretes ens presenten com a contraris a la família: Perquè hem establert la llei del divorci, la igualtat jurídica entre l'home i la dona, i la mateixa legitimitat entre els fills nascuts dins i fora del matrimoni.

I ara ens tocaria parlar de la Religió i del Catalanisme de la Lliga Catalana. Però llargariem massa aquest article i, certament, aquests són punts que convé tractar amb una mica de detenció. En parlarem en un proper escrit, i també dedicarem algunes paraules als altres partits que es presenten enfront de

CANDIDATURA D'ESQUERRA

REPUBLICANA

Josep Mascort Ribot

(d'Esquerra Republicana)

Melcior Marial Mundet

(d'Esquerra Republicana)

Josep Sagrera Corominas

(d'Esquerra Republicana)

Miquel Santaló Parvorell

(d'Esquerra Republicana)

Manuel Serra i Moret

(Unió Socialista de Catalunya)

PROPAGANDA ELECTORAL

Del 10 al 18 de Novembre

DIA 10, DIVENDRES

Visites de 10 a 12'30 del matí als pobles de Llam-billes, Campllonc, Sant Andreu Salou, per **Busquets, Sagrera, Claret**.

Míting a Albons a les 8, per **Balaguer, Ballesta i Sagrera**.

DIIA 11, DISSABTE.

Míting a Flassà a les 5'30; míting a Sant Joan de Mollet a les 6'30; míting a Bordils a les 7, míting a Celrà a les 9, per **Claret, Cerezo i Sagrera**.

Míting a Quart a les 7, míting a Santa Eugènia a les 9'30, per **Ballesta, Dalmau i Mascort**.

Míting a Viladrau, 3 tarda, a Arbúcies a les 6 de la tarda, Hostalric a les 9 nit, per **Arnau, Nuri Oromí, Ferrer i García**.

Míting a Alp a les 7 de la tarda, Piugcerdà a les 9 de la nit, per **Casademunt, Blasi, Serra i Moret i Santaló**.

DIA 12, DIUMENGE

Míting a Vilademuls, a les 11 del matí, a Sant Esteve de Guialves a les 9'30, per **Ballesta, Camps i Arboix**.

Míting a Sant Gregori a les 3 de la tarda, míting a Sant Jordi Desvalls a les 5 de la tarda, míting a Cervià de Ter a les 7, míting a Jafre a les 9, per **Ballesta, Dalmau, Claret i Cerezo**.

Míting a les 2 de la tarda a Canet d'Adri a la plaça pública per **Cerezo i Claret**.

Míting a Bonmatí a les 3 de la tarda, míting a Estanyoli a Aiguaviva, a les 4 de la tarda, per **Sardà, Roch i Camps i Arboix**.

Mítings a Ribes, Camprodon, Ripoll, Sant Pau de Segúries, Les Lloses, Palmerola, La Farga, per **Casademunt, Blasi i Santaló**.

Míting a Santa Cristina d'Aro, Castell d'Aro, Fanals, per **Fàbrega, Irla i Mascort**.

Míting a Riudellots a les 2 de la tarda, Caldes de Malavella a les 4 de la tarda, Viloví a les 7 de la tarda, Massanet de la Selva a les 9 de la nit, per **Arnau, Sera i Moret i Pascual**.

Míting a Tortellà a les 1 del matí, per **Sunyer, Casanovas, Dot, Sagrera i una senyoreta de la secció femenina d'Esquerra**.

Míting a Sant a Jume de Llierca, a la 1 de la tarda, per **Llongarriu, Casanovas, Dot, Sagrera i una senyoreta de la secció feminal d'Esquerra**.

Míting a Besalú a les 3 tarda, per **Iglesias, Calm, Dot, Sagrera i una senyoreta de la secció femenina d'Esquerra**.

Míting a Montagut a les 4 de la tarda per **Llon-**

garriu, Iglesias, Fàbrega, Casanovas, Sagrera i una senyoreta de la secció femenina d'Esquerra.

Míting a Sant Joan les Fonts a les 7 de la tarda, per **Casanovas, Calm, Dot, Santaló, i una senyoreta de la secció femenina d'Esquerra**.

Míting a Castellfullit de la Roca, a les 8 de la tarda, per els mateixos de Sant Joan les Fonts.

Míting a Argelaguer, a les 7 de la tarda, per **Llongarriu, Iglesias, Moreno, Fàbrega i Sagrera**.

Dies 11 i 12, mítings organitzats per la Comarcal de l'Alt Empordà, districte de Figueres, per **Casanovas, Puig Pujades, Serra i Moret i Marial**.

DIA 13, DILLUNS

Míting a les 3 de la tarda a Santa Coloma de Farnés, per **Santaló, Serra i Moret, Marial Sagrera, Arnau Nuri Oromí i Fàbrega**.

Míting a Riudarenes, a les 7 de la tarda, per **Arnau, Sagrera i Nuri Oromí**.

Míting a les 9 de la nit a Vidreres, per **Arnau, Sagrera i Nuri Oromí**.

Míting a les 7 de la tarda a Sant Antoni de Calonge per **Fàbrega i Serra i Moret**.

Mítings al districte de Figueres a la nit per **Casanovas, Puig Pujades i Marial**.

Míting a les 4 de la tarda a Medinyà i a les 6 de la tarda a Colomès, per **Camps i Arboix, Cerezo i Mascort**.

Míting a Verges, a les 8 de la nit, míting a Bellcaire a les 9 de la nit per **Ballesta, Camps i Arboix i Mascort**.

Míting tarda a Agullana, per **Casanovas, Puig Pujades i Laureà Delmau**.

DIA 14, DIMARTS

Visites a Vilablareix de onze a una, per **Busquets, Claret i Sagrera**.

Visites de 2 a 5 de la tarda, Palol de Rebardit, Sant Andreu del Terri, Porqueres, Fontcuberta, Camós, per **Busquets, Claret i Sagrera**.

Visita a les 6 de la tarda a Cornellà del Terri, per **Mascort, Sagrera i Dalmau**.

Míting a Esponellà a les 7, per **Dalmau, Camps i Sagrera**.

Míting a Serinyà a les 7, per **Ballesta i Mascort**.

Míting a Banyoles, per **Ballesta, Camps i Arboix, Dalmau, Mascort i Sagrera**.

Mítings al districte de Figueres, per **Puig Pujades, Casanovas, Marial**.

Míting districte de Puigcerdà, per **Blasi, Casademont, Serra i Moret**.

Míting a les 7 de la tarda a Ossor, per **Pascual, Arnau i Santaló**.

DIA 15, DIMECRES

Mítting a Bàscara a les 6 de la tarda, per Dalmau, Claret i Sagrera.

Mítting a Llagostera a les 8'30 per Camps i Arboix Dalmau, Fàbrega i Marial i Serra i Moret.

Mítting a les 9'30 a Sant Feliu de Guíxols per Arnau, Nuri Oromí, Pascual, Irla, Fàbrega, Marial, Mascort i Serra i Moret.

Mítting a Olot a les 9'30, per Casanovas, Comorera, Dot Sagrera, Santaló i Francesca Vergés.

Mítting a Fornells de la Selva a les 9 de la nit, per Ballesta, Busquets i Cerezo.

DIA 16, DIJOUS

Mítting a Figueres, tarda, per Puig Pujades, Casanovas, Marial, Mascort, Sagrera, Serra i Moret, Santaló i Francesca Vergés.

Mítting a Girona, a les 10 de la nit, per Ballesta, Mascort, Sagrera, Marial, Serra i Moret i Francesca Vergés, Casanovas i Santaló.

Mítting a Palau Sacosta, a les 7'30 de la tarda, per Balaguer, Ballesta i Cerezo.

DIA 17, DIVENDRES

Mítting a La Bisbal, a les 3 de la tarda, per Fàbrega, Marial, Mascort, Serra i Moret, Sagrera, Francesca Vergés i Santaló.

Mítting a L'Escala, a les 7'30, a Torroella de Montgrí a les 9'30, per Fàbrega, Blasi, Marial, Serra i Moret, Francesca Vergés.

Mítting a Palafrugell a les 9'30, per Pascual, Arnau, Mascort, Sagrera, Nuri Oromí i Santaló.

Mítting a Sarrià de Ter a les 9 de la nit, per Claret, Ballesta, Camps i Arboix i Dalmau.

Míttings als pobles del districte de Figueres per Joan Casanovas i J. Puig Pujades.

DIA 18, DISSABTE

Mítting a Tossa de Mar, a les 6 de la tarda, mítting a Lloret de Mar, a les 8 de la tarda, mítting a Blanes, a les nou de la nit, per Arnau, Bancells, i Santaló.

Mítting a Cassà de la Selva a les set de la tarda, per Pascual, Serra i Moret, Marial i Francesca Vergés.

Mítting a Palamós, a les 9'30, per Camps i Arboix, Pascual, Fàbrega, Serra i Moret, Marial i Francesca Vergés.

Mítting a Salt, a les 8, per Ballesta, Cerezo, Mascort i Sagrera.

Mítting a Bescanó, a les 8, per Roch, Sardà, Dalmau i Sagrera.

Mítting a Anglès a les 9, per Morillo, Balaguer, Claret, Ballesta i Sagrera.

Mítting a Amer a les 9, per Sardà, Dalmau, Morillo, Claret i Mascort.

Durant els dies 13 a 18, míttings i conferències llei contractes de conreu als pobles del districte d'Olot, per Llongarriu, Casanovas, Calm, Iglesias, Dot.

Durant els dies de la setmana 13 a 18, míttings per pobles del districte de Puigcerdà, per Casademont i Blasi.

Míttings per pobles del districte de Figueres, per Joan Casanovas i J. Puig Pujades.

CONFERENCIES SOBRE CONTRACTES

DE CONREU

Dia 12, onze matí a Cassà de la Selva.

Dia 13, nou nit a Torroella de Montgrí.

Dia 18, tarda, a Girona.

espiell

Cambó ha dit que el benestar de l'obrer solament pot aconseguir-se amb el triomf de la Lliga; que la República i l'Estatut rutllaran com cal, quecan els super-homes de la plaça de la Cucurulla, puguin fer i desfer en la política catalana i en la general espanyola; que guanyant esll, desapareixeria el perill de tots els anarquistes de Terrassa, inventats i per inventar; quepe...

L'home de la Chade es veu que amb el temps que ha romàs callat, vegetant a l'ombra de Fontainebleau, amb altres col·legues i tocaios, ha perdut la noció del temps, i es creu que encara som en aquells dies "venturosos" del virregnat de Martínez Anido, durant els quals era permès als "senyors d'ordre", passejar pels carrers de Barcelona amb l'escopeta del "Pau, Pau i sempre Pau" penjada de l'espatlla, per a distreure's amb la caça de l'obrer.

No; avui, senyor Francesc Cambó i Bat-

lle, el poble ja no ho ho és de "pau". Avui el poble riu de veure com n'hi ha, que sense donar-se'n compte, estant fent el "pau", volguent passar per "viu".

No es cansen de repetir-ho cada dia: L'entrada de Ventosa en el ministeri Aznar facilità l'adveniment de la República. El ministre regionalista treballà valerosament (segons confessió pròpia i dels demés companys lliguers) per l'implantació de l'actual règim democràtic, "traïnt" el jurament de fidelitat que havia fet al rei.

A l'any 17, quan l'Assemblea de Parlamentaris, el gran Cambó acceptava la cartera de ministre que li oferia el Borbó, "traïnt" la confiança que el poble havia dipositat en ell.

Heusaquí la gent de la Lliga. "Traïdors" en tots els moments i en tots els terrenys.

Segurament que per distracció, cap dels prohoms de la Lliga s'ha cuidat d'explicar en les seves propagandes electorals, el perquè de la fugida dels capítotstos Cambó, Ventosa, Bertrand i Musitu, etc., etc., el 14 de maig de 1931, ni el perquè del retraïment dels demés en les jornades deshordants d'entusiasme que seguiren a la proclamació de la República.

Seria bó que ho expliquéssiu perquè sinó, sempre queda allò de que el que fuig o lè s'amaga, alguna cosa tem.

I el que tem és que no té la consciència gaire neta.

J. BALAGUER TORT

ADVOCAT

Progrès, 12 - 1.ª - 1.ª

Telèf. 153 Girona

OPORTUNITAT!

Restaurant-Bar urgeig traspasar per enfermetat del seu propietari.

Immillorables condicions: al comptat, a terminis i a proba.

Raó: Agència Castells

Clivillers, 29 pral. - OLOT - Telèf. 87

La nostra candidatura

Entrats ja de ple en el període electoral, la nostra gent, portant enarborada la bandera de la llibertat, igualtat, germanor i justícia social, que són els pilars damunt els quals descansa la nostra organització política, recorren les nostres contrades, rebent arreu l'adhessió entusiasta de les multituds que senten la fretura de manifestar als homes representatius del partit, tot el fervor que senten pels ideals que defensen i per la tasca realitzada en aquests dos anys i mig de República.

I aquesta adhesió, aquest fervor i aquest entusiasme que es troba arreu és degut a què, apart de la fe en els nostres ideals, tenen la íntima convicció de que els homes que integren la nostra candidatura, respondran plenament als seus deures d'homes liberals i democràtics i que seran ferma garantia pels sentiments esquerristes i catalanesos dels nostre poble.

Miquel Santaló, el lluitador infadigable, l'home auster que ha passat per alts llocs de governament amb l'honestedat pròpia dels fervents idealistes despullats de tot egoisme i que per la seva tasca intensíssima en profit dels interessos de la circumscripció, s'ha vist ho-

norat amb una campanya infamant i calumniosa per part de les dretes; Josep Sagrera, actual Alcalde de Palafrugell, home íntegre que durant la dictadura, sapigué mantenir amb tota fermesa els seus ideals, sofrint tota mena de persecucions; Melcior Marial, home de tradició republicana i federal, defensor entusiasta, com a bon català, de l'Estatut, malgrat la seva condició de diputat per Madrid; Josep Mascort, mestre de Vilanna, home de les noves promocions, tot voluntat i entusiasme; i Manuel Serra i Moret, de la U. S. C., tota una vida al servei d'un ideal.

Amb aquesta candidatura, l'Esquerra Republicana de Catalunya es llença a la lluita amb la seguretat d'obtenir el triomf; amb aquests noms l'Esquerra s'adreça al poble, no a pidolar el favor del vot, sinó a dir-li que d'acord amb la seva consciència dipositi a les urnes la seva papereta, la que millor s'adigui amb els seus sentiments, amb la seguretat de que tots aquells que propugnen per un millorament moral i material tant en l'ordre individual, com col·lectiu, optaran per la candidatura d'Esquerra Republicana.

GIRONA

NOMENAMENT

Ha sigut nomenat President de la Comissió especial de Contractes de Conreu del Parlament de Catalunya, el nostre particular amic i correligionari En Pere Cerezo, diputat per aquesta circumscripció.

CALDES DE MALAVELLA

Ajuntament: Sessió del dimarts. — No es pot celebrar per manca de regidors. El senyor Campeny per estar en viatge de noces i el senyor Diumenjó per no haver-hi anat, seguint la seva costum de no preocupar-se de res.

Segons versions i a títol de rumor ho recollim, esperant la seva confirmació, els obrers d'una casa d'embotellament d'aigua, regida per un cacic, han estat amenaçats de què en cas de no votar la candidatura que els indiquessin, anirien al carrer. No serà tant senyor cacic. Un altre rumor, però molt més greu, i el recollim amb tota reserva, esperant també que per qui correspongui faci les averiguacions necessàries per a sapiguer el que hi ha de veritat.

L'any 1929 l'Ajuntament de Caldes va crear una imposició del 5 per cent sobre els preus d'habitació dels Balnearis i fondes. L'any 1933 l'Ajuntament darrer, per crear dificultats el va treure; ara bé, segons aquest rumor, —que amb tota reserva recollim— hi ha una o més cases que continuen cobrant-lo sense ingressar res a la caixa municipal.

Es necessari que per qui correspongui s'esbrinin els dubtes o es sancioni si per cas és veritat.

Comitè Polític Local

Es convoca a reunió general al Sindicat Agrari i Centre Cultural d'Esquerra Catalana per a un canvi d'impressions.

EL COMITE

TORTELLA

El dia 20 d'octubre deixà d'existir En Joan Planas (a) Gall, últim supervivent de la defensa d'aquest poble, com a voluntari, quan la Guerra Carlina, la mort del qual fou molt sentida per tot el vehinat, i demés persones que'l coneixien, havent enviat com a representació seva a l'enterrament civil, el senyor Santaló, el nostre Diputat senyor Dot, agraït a tots aquesta deferència.

Encara que tard, fem constar la dita mort, i a més, perquè amb el temps que fa que s'efectuà, encara els put el que es fes pel civil, parlant amb insolència d'un enterrament degos, i altres "heretgies", que Jesucrist, amb tota seguretat, mai pronuncià. Són així, els que es diuen continuadors de la seva obra.

El dia de l'enterrament, semblava que es tractava d'un dia d'eleccions. Usaven de totes les males arts acostumades, i sortí a relluir el treball, abusant de tot, com si fóssim encara en temps de la Inquisició, una "senyora" d'una fàbrica, llançà l'expressió de que si alguna de les "seves treballadores hi anava, seria despatxada. Igualment que Jesucrist. Pobre Jesús, com serveixes de "mingo" i de cortina per a tapar les seves golafraries. Es creuen que un treballador no té dignitat, i que és com una cosa, a la qual se la pot malejar a la seva manera, i estan equivocats; els temps de l'esclavatge del dret de "cuixa" i "delmes i primícies" hapassat a la història i si ací hi ha algun "toscano" que ho permet que encara s'hi jugui amb llur persona, en queden molts que en el seu dia es cobriran capital i interessos de les baixeses que han hagut de soportar per misèria de les dues classes.

EL CORRESPONSAL

Projecte de llei Los carteros se dirigen a la opinión pública

Ha estat llegit al Parlament de Catalunya el dictamen de la llei de Contractes de Conreu que formulat la majoria de la Comissió especial de Conreus. Els punts fonamentals de la llei són basats en:

Perpetuïtat del contracte de conreu.

Que l'arrendatari o propietari propi condor no pot tenir més terres que les necessàries per llur treball o dels seus familiars.

Preu d'arrendament basat sols amb la producció de la terra, tinguent en compte totes les despeses d'exploració.

Comiat solament per falta de pagament.

Dret d'adquisició de la terra als divuit anys de duració del contracte.

Dret de revisió de preu d'arrendament cada sis anys.

Dret de revisió del preu d'arrendament a l'any de pèrdua de collita per calamitat.

Tots els drets adquirits pel conreador són respectats a la vídua i fills.

Tots els contractes de conreu existents a la promulgació de la llei, hauran de subjectar-se a les normes que la mateixa estableixi.

S'estableix un primer període de revisió, pagant a compte del preu d'arrendament que estableixi la Junta arbitral, el 50 % de la renda o quota part contractada.

Totes les incidències d'interpretació dels nous contractes, han d'ésser resoltes per una Junta arbitral que es nomenarà a cada comarca, composta per arrendataris i propietaris.

El Comité Provincial de Carteros Urbanos de Gerona, en representació de todos los carteros de la provincia, por la responsabilidad que sus componentes tienen contraída para el cumplimiento de los servicios que vienen a su cargo, se dirige a la opinión pública, ante el peligro inminente de que, a pesar del buen deseo y sacrificio de los carteros, no les sea posible el hacer los consiguientes repartos de correspondencia con la debida exactitud y puntualidad a que el interés público es acreedor, ello debido a la escasez de su personal.

En oportunas ocasiones se han formulado a la Superioridad, acompañadas de estadísticas que afirman nuestra razón, y aunque han sido reconocidas las necesidades de aumento de personal, nunca las mismas han sido atendidas.

Concretando al momento presente, y a la Cartería de Gerona, debe hacerse notar que en las últimas oposiciones celebradas para cubrir 500 plazas para toda España, en las que de los 992 aprobados, diéronse ingreso a 150, no correspondió ninguno a dicha Cartería. Es de hacer mención que por no existir en Gerona carteros de extrarradio, los carteros urbanos hacen el servicio del caserío de los alrededores de la ciudad, desde el Puente Mayor a Palau Sacosta y de San Daniel a La Rodona, recargándose entre ellos, al existir alguna baja, la entrega de apar-

tados, giros postales, correspondencia urgente y recogida de buzones.

Para atender al servicio de la ciudad, cuenta la Cartería con 12 carteros, siendo el mismo número de los que la servían en el año 1918, sin que se haya aumentado su del ambiente y edificación de numerosos edificios en los últimos años, por cuyo motivo fácilmente puede apreciarse que, un trabajo penoso y de tanto desgaste físico, cual el nuestro, no podamos aún animados de los mejores deseos, evitar que llegue un momento en que, a pesar de que el público satisface religiosamente un servicio, no sea el mismo cumplido tal como se merece.

Existe más o menos agravado, en la mayor parte de las Carterías de la provincia, el mismo problema.

La Cartería de Gerona, en diferentes ocasiones ha manifestado su descontento por el abandono en que el Poder público tiene a los carteros. Agotados por el trabajo y mal retribuidos, hemos solicitado siempre el aumento de personal, dándose el absurdo caso de que habiendo transcurrido ya más de dos años de República, aún no se haya conseguido la más mínima mejora en este aspecto.

No obstante, nuestro continuado sacrificio, estimando ser posible que, sin que transcurra mucho tiempo, el servicio adolezca de algún defecto, a causa de la falta de personal, cumplimos con un deber de lealtad para con el público el ponerle en conocimiento de la realidad del problema del reparto de la correspondencia en Gerona y demás poblaciones de la provincia.

El Comité Provincial de Gerona del Sindicato de Carteros Urbanos.

Esmolament de Navalles a la perfecció

VENDES DE TOTA CLASSE D'ARTICLES PROPIS PER BARBERIA. — GAVINETERIA FINA. GRAN ASSORTIT EN PERFUMERIA.

JOSEP SERRA

Argenteria, 10 - GIRONA

Comerciants agricultors

Abans de fer vostres compres a neu a visitar el nou Magatzem de grans i pinsos Enèrgic

— de —

Jacint Codina

No deixeu de fer una prova de els aliments concentrats Enèrgic, per Vaques, Vedelles, Porcs, Gallines i altre bestiar de corral. PRODUCTE NACIONAL AMB PATENT I MARCA REGISTADA

Passeig de Blai, n.º 31 OLOT Telèfon, n.º 113 Casa central: VIC Rbla. Deballades, n.º 15 - Tel. n.º 192

Societat ANÓNIMA DE TRANSPORTES OLOT

Servei de Recader diari entre Olot i Barcelona i viceversa amb combinació de l' **Agència Arias**

PASSEIG DEL BORN, N.º 13

Telèfon, 13354

Es garanteix un Servei Ràpid, Econòmic i Perfecte. — Paquets entregats al vespre a Olot, a les nou del matí del dia següent són lliurats als consignataris de Barcelona, i així mateix els que són entregats a Barcelona fins a la una de la tarda, a les set de la mateixa arriben a Olot.

S'ADMETEN ENCARRECS A: ANÓNIMA DE TRANSPORTES (Carrer Antoni Llopi) i a les SUCURSALS: Plaça de la República, 11. - Telèfon, 48 i carrer de la Proa. 7 (ABANS «CASA SINGLA»)

A més, aquesta Societat compta amb un vagó diari de Sant Joan les Abadesses a Barcelona i viceversa, pel transport de mercaderies de **Petita Velocitat** que limita el temps en el trajecte a dos dies.

Cooperació
de Fundició
de ferro i metalls
OLOT
 Carretera de Girona, 21
 Treball esmerat i
 preus mòdics.

FONDA DE
RAMON ROVIRA

Ronda Dr. Robert, núm. 43
GIRONA

TELÈFON, 330

CALDERERIA I CALEFACCIÓ CENTRAL
FUMISTERIA

Soldadura Autògena i Tall per oxigen
Instal·lació d'Aparells Sanitaris

PERE VALENTI FURTET

Calderers, 13 - GIRONA

CENTRE D'ESPECIFICS

UNIC A LA COMARCA

Els millors productes medicinals. **TOTS ELLS D'ORIGEN.** Unics de propietats
 terapèutiques garantides.

Plaça de les Castanyes - GIRONA - Telèfon, 144

FARMACIA RIBAS

CAFÈS

CORNELLÀ

SUCRES

EMPAQUETATS

Girona

TELÈFON, 321

BICICLETES

Triomf de la gran marca

ORBEA

al comptat i a terminis des de 5 ptes. setmana

ORBEA

Carrer Olivo, 8 (davant camp d'Esports)

GIRONA

Casa Escatllar

APARELLS DE RADIO

"FADA"

FERRETERIA I BATERIA DE CUINA

OBJECTES PER A REGALS

LOÇA SANITARIA

Rambla Llibertat, 28 - Mercaders, 6-7

Gràfiques
DARIUS
RAHOLA
 Girona

CALÇATS
MALARET

Vendes a l'engrós i detall

RAMBLA LLIBERTAT, 5

GIRONA